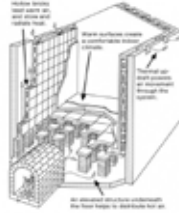

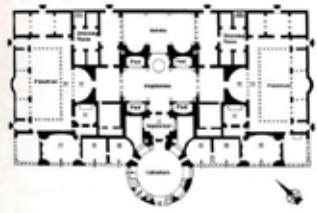
זיתים יהיו לך ושמן לא תסוך

"סיכה" נזכרת בתנ"ך. לחם חמודות לא אכלתי, ובשר ויין לא בא אל פי, סוך לא סכתי [דביאל 10] גבי אלישע ואשה השונמית. כי אים אסוך שמן. ורחצת וסכת ושמת שמלותיך [נעמי לרות]. במשנה מצינו הרבה. מניין לסיכה שהיא כשתייה... שיעור הוצאה כדאי סיכת אבר קטן. מעשר שני ניתן לסיכה. בפרשה זו לא נתתי ממנו למת. מה נן קיימין? אם להביא לו ארון ותכריכין, דבר שהוא אסור לחי, לחי הוא אסור כל שכן למת! איזו דבר שהוא מותר לחי והוא אסור למת? הוי אומר זו סיכה ירושלמי מעשר שני

כלל, לפי שהוא לוקח שאווער בלי זייץ!
אעתיק ציור של בית מרחץ רומי roman bathhouse [ידוע שהשתבחו הרבה בזה, וכשיבא משיח יאמרו, תיקננו מרחצאות!] גם מצינו הרבה במשנה ובברייתא דיני ומנהגי מרחץ, ויש בו כמה "בתיים" והיה מנהגם ללכת בכל יום למרחץ להתענג ולהשתעשע ולהברות את הגוף שם. ור"ג [ע"ז] אמר שמונתר להתרחץ אף שיש שם צורת אליל רומי. רק בשבת גזרו על מרחצאות [שבת מן] ועדיין התירו מקצת דברים עיין שם.

רואים בציור איך שהיו שם הרבה חדרים: חדר שכולם עומדים שם לבושים והוא כפרוזדור לפני המרחץ. חדר פשוטים הבגדים. והיא step 1 בציור [נקרא the cold room]. אחר כך נכנסין לחדר שמזיעין "קצת" ושם סכין השמן [ע"י עבד מיוחד חם לכך] שוב נכנסין לחדר חם "מאד" [חדר הזיעה]. שוב ל"מקווה" חמה. שוב לצונן. ואחר כל משתמשין באלונטית towel [לא להתגבב..רק למשמש בו את כל גופו]

משמע, שבזמן המקרא היה עיקר תשמיש השמן לסיכה [מדקא לייט ליה, שמן לא תסוך. גם, וטובל בשמן רגלו]

סיכה היא חלק מצרכי הגוף, וזמנו לאחר המרחץ או לאחר הסעודה. ואף בשבת מותר לסוך בסתם שמן [בשמן וורד פליג] כדאי לשמור על ליחות וטריות העור היה מנהגם להתמיד בסיכה [כמו שאנו משתמשים בוויילון] רחץ ולא סך, דומה למים על גבי חבית. שבת מא. ומצינו שני סיכות: "לפני" רחיצה: לא יסוך אדם שמן על גבי ראשו וילך למרחץ אבל סך כל גופו אבר אבר. תוספתא שבת פט"ז וכן בירושלמי שביעית פ"ח: ח סכין שמן של שביעית במרחץ, אבל סך מבחוץ ונכנס. וזה היה במקום זייץ שלנו. ולאחר המרחץ: כמו שמצינו ברות ובדרך ארץ רבה פרק י'. רחץ ויצא, והביאו לו את המפה וכו' הביאו לו את השמן, סך את הראש. וכן בקידושין כב

גם רואים מה שהתפלל ר' אבהו שלא יפול באור בית המרחץ ולא ימות!
מי שחשקה נפשו לברר איזה עניין ע"פ מציאות הדברים וכו' נא לא להימנע משלוח אלי [ע"י weeklygilyon@gmail.com] וכן תשובות על החידות. [לקחתי הרבה דברים מהרב ליברמן מספר ירושלמי כפשוטה]

חידה לפרשת השבוע: האים אסור לאכול מפירותיו קודם הפרשת ביכורים?
איזה תיבה בפרשה זו [באמצע התוכחה] משתנה פירושו לגמרי, בשינוי מלעיל/מלרע?

הגירסא בשבת מא "רחץ ולא סך ת ח יל ה" [כן הוא בכלה רבתי] ומובן המשל "דומה למים ע"ג חבית" שאין המים נכנסין בתוך החבית. ה"ן אין מי-רחיצה נכנסין בתוך גופו, ולא מועילין